

Šmarnice 2020

Marjeta Cerar: Največji dar

2. maj: NA ZAČETKU

Včeraj, na prvi dan šmarnic, nam je devetletna Polona predstavila svojo družino, ki šteje osem članov. Živijo na majhni kmetiji na robu mesta. So povsem običajna družina. Počnejo vsakdanje reči, radi se imajo in vsak dan medse povabijo prav posebno gostjo - Marijo. Z njo so tako povezani, da je zanje kar članica njihove družine.

No, pa začnimo!

Ko sta se očka in mami spoznala, sta nekaj let čas namenjala zgolj drug drugemu, svojim pogovorom in medsebojnemu spoznavanju. Pogovarjala sta se o življenju na kmetiji, družini, otrocih, željah, hrepenenjih, ljubezni, službah in podobnem. Oba sta izrazila željo, da bi imela veliko otrok. Potem je očka v nekem trenutku mami vprašal, ali bi postala njegova žena, in mami je vsa navdušena privolila. Tako sta se poročila in začela ustvarjati svojo lastno družino. A ne glede na to, kako sta si prizadevala, tri leta nista mogla imeti otrok. Po treh letih pa je mami končno zanosila. Vsa vesela sta povedala svojim bližnjim, da bodo imeli dojenčka, vendar veselje, žal, ni trajalo dolgo. Dojenček je umrl, ko je bil še v maminem trebuhu. Mami še danes pravi, da imamo v nebesih posebnega angela, ki nas čuva. Kar nekaj časa je bila zelo žalostna in z očkom nista vedela, ali bosta sploh lahko imela otroke.

Neko nedeljo pa sta šla na izlet. Pot ju je zanesla na Svete Višarje, kjer stoji cerkvica, v kateri je prav poseben kip Marije. Tam sta bila pri sveti maši. Po maši sta stopila še k Marijinemu kipu, da bi tam molila. Mami je v svojem srcu močno prosila Marijo, da bi le dobila dojenčka. Tudi očka jo je prosil.

Ko sta odhajala iz cerkve, ju je ustavil mož v preprosti obleki in ju nagovoril: »Pozdravljena romarja, danes je lep dan za pogovor z Marijo.«

»Res je.« je rekla mami in želela oditi mimo. Mož jo je prijel za roko in rekel: »Ne boj se in zaupaj Mariji, kajti ona je tista, ki pomaga uslišati najbolj skrite želje srca.«

Mami je bila presenečena in vesela hkrati, da je slišala te besede. Shranila jih je globoko v svoje srce. In še danes jih včasih podeli z nami, ko želi povedati, kako pomembno je, da Mariji zaupamo in jo prosimo v lepih in težkih trenutkih.

Pozneje je ta preprosti mož postal škof. In ob njegovem posvečenju se je mami še posebej spomnila njegovih besed. Od takrat pa je minilo že dosti časa.

Očka im mami sta prosila Boga, naj po Marijini priprošnji usliši njuno prošnjo. In jo je.

Najprej se je rodil Maks, takoj za njim Lučka, nato še jaz in Jaka. Štirje blagoslovi, ki so včasih tudi »pokore«, nam reče mami in se pri tem zasmeji.

In tako je Marija dobila mesto v naši družini. Ko se je rodil Maks, je mami postavila Marijin oltarček, ki na polici stoji še danes. Ob njem se vsak dan zahvali za vse, kar imamo.

Naloga: Vprašaj starša, kako sta se spoznala in kakšna je njuna zgodba o ustvarjanju vaše družine. Skupaj zmolite ob oltarčku.